

tramp

č. 10 Kč 1

— Chlape, co to děláte?
— Ale, to víte — jaro — člověk musí
vyměnit záclony.

renner: jaro
(z německého časopisu tuláků „der vagabund“)

— Johnny, vod čeho máš na hlavě tu bouli?
— Vod myšlení.
— Tuším, že tě kopnu.
— No jistě. Myslel jsem, že mě neflákne, a von mě fláknul.
Redskin ze Seamewu.

Do jisté trafiky chodí denně malý, zrzavý židáček. Přijde, vytáhne doutník, ořízne si ho mašinkou, zapálí a zase odejde. Den co den. Přijde, ořízne, zapálí, odejde, nic nekoupí. To, samozřejmě, dopálí trafikantku a když už to dělá asi tři neděle, povídá mu jednou: „Dovolte, pane, jak si to vlastně představujete? A kdo vlastně jste? Já vás neznám!“

Host se zasměje, ořízne doutník a povídá: „To je ale dobré, paní, tak vy mne neznáte? Já jsem přece ten malý zrzavý židáček, který si k vám chodí každý den ořezávat doutníky...“ co.

Hlásal bratr vůdce každý den vlčatům jedno pořikadlo z naší mateřštiny. Buď připraven, Bez práce nejsou koláče atd. Jednou zase držel řeč a na konec prohlásil: „Co můžeš učinit dnes, neodkládej na zítřek.“ Pak si odskočil a když se vrátil, byl nucen každému vlčeti dát přes držku.

Vonl mu sežrall aprovisaci, kterou dostávall na tři dni napřed.
lord.

— Nač máš ten uzel na kapesníku?
— Ale, abych nezapomněl, že sem abstinent.
— Jak to, dyť si před chvílí pll rum?
— No jo, když já přijdu dycky na ten uzel dyž už si utírám hubu.
Redskin ze Seamewu.

— *Kdy jede nejbližší vlak ku Praze?*
— *Čekáme ho každou hodinu.*

První valný potlach trampů v Plzni koná se dne 14. března o 8. hodině večerní v sále u Kramářů na Nepomucké třídě, konečná stanice el. dr.

Program:

1. Trampský pochod.
2. Vilém Šašek o trampingu.
3. Volný potlach.

Účinkují osady: Pila, Mravenci, Vyvrženci z Rokycan. Veškeré smokingy, buřiny, lakesy, fraky, psí dečky, krabatlé a bílé obojky odnese 14. března o 8. hodině večer na půdu a dejte co by jeden to by všichni zazářit trampským barvám.

Vstupné dobrovolné. Ahoj!

Udivený akční výbor trampů v Plzni.

osada „sloních mlád'at“ v moskvě trampům v československu:

Kamarádi!

Sledujeme pozorně Váš boj s měšťáckými paďoury v Československu, sledujeme rozvoj trampingu. Uvítali jsme založení TVD, uvítali jsme převzetí časopisu „Tramp“ do Vašich rukou. Vidíme, že z malých skupinek divokých skautů, ke kterým jsme patřili před lety i my, vzrostlo velké trampské hnutí pracující mládeže. Vidíme z Vašich článků, že trampovi nestačí pouze obzor jeho osady, nestačí mu ani hranice jednoho státu, ale chce poznat celý svět. Vaši kluci čundrají po celé Evropě, do Afriky zapadli a poznali, že bez ohledu na různé kraje a zvyky, všude kapitál bezohledně zotročuje pracujícího člověka. Poznali, že ve všech kapitalistických státech bez ohledu na to, zda mají dva parlamenty či jeden anebo vůbec žádný, bída a útisk je údělem pracujících, blahobyt a moc výsadou vládnoucích paďourů. Tento poznatek mluví z Vašich řádků.

Všude už jste byli, kamarádi, ale přes hranice Sovětského svazu, státu dělníků, nepřešla ještě noha trampíře, kromě nás, kteří jsme zde už usedli delší dobu. Každoročně setkáváme se zde se členy různých delegací z celého světa. Proč byste neměli přijet též Vy, proč byste neměli poznat stát, o němž víte buď velmi málo, anebo o něm víte jen ty voloviny, které šíří o Sovětském svazu paďourský, bankám zaprodaný tisk. Přijďte se, kluci a děvčata, podívat na nás, přijďte se podívat, jak žije a co dělá pracující mládež v Sovětském svazu.

Vyzýváme TVD, aby vypravilo delegaci trampů do Sovětského svazu.

Vypravit není těžké, ale kde vzít na to peníze, pomyslíte si? Víme, kamarádi, v jakých poměrech žijete a proto pokládáme za svoji povinnost, umožnit Vám cestu. To je možné, poněvadž žijeme ve svém státě, poněvadž všichni sovětské dělníci budou Vás pokládat za své kamarády, hosty. Postaráme se Vám zde o volnou jízdu na železnicích, o stravu v dělnických kuchyních. Tedy, zde už to pomocí dělnických organizací a dělnického státu nějak půjde. Vy sami musíte si opatřit prostředky, abyste se mohli dostat na naše hranice. To při velkém počtu trampů v Československu je možné. Ovšem, nemůžete přijít všichni, to ješť zřejmě nemožné. Zveme proto 10 dobrých trampů a trampek, doporučených vašim TVD k návštěvě Sovětského svazu.

Ahoj! Kamarádi, na shledanou u nás.
V Moskvě 3. února 1931.

Ruda Partisán,
za osadu Sloních mlád'at.

TVD k pozvání moskevských kamarádů.

Pozvání Sloních mlád'at bylo přijato s nadšením. Kdo by nechtěl na vlastní oči poznat Sovětský svaz? Všichni členové představenstva a dozorcího výboru TVD hlásili se dobrovolně. Bylo však uznáno, že moskevští kamarádi nezmou pouze TVD, nýbrž zástupce všech trampů a proto musí být delegace složena ze zástupců všech oblastí, kde se trampové vyskytují. Bylo usneseno, aby za TVD byl vyslán pouze jeden zástupce, jenž by delegaci vedl. Dále bylo usneseno, aby oblast pražská vyslala 2, plzeňská 2, českobudějovická 1, mostecká 1, mladoboleslavská 1, brněnská 1 a moravskoostravská 1 delegáta, kteří budou navrženi oblastními TOV a zvoleni na oblastních slezinách. TOV v každé oblasti musí opatřit prachy na úhradu cesty svého delegáta na sovětské hranice a zpět. Začněte ihned sbírat, podnikněte zábavy a jiné podniky ve prospěch čundru do Sovětského svazu. Předsedové oblastních TOV dostanou složenky, na které sebrané peníze odešlou. Výše obnosu na jednoho delegáta bude oznámena v nejbližších dnech, jakmile bude rozhodnuto, zda se pojedou přes Německo a lodí Baltickým mořem do Leningradu, anebo přes Polsko. Trampíři, do toho! Pojedeme do Sovětského svazu!

TVD, Praha.

— *Vy jste byli v Římě? Viděl jste Petrský chrám?*

— *Ne, Mussolini stál zrovna před ním a otvíral hubu!* co.

P. S. My, Osada Mladých Snů, hlasujem, aby třináctý měsíc se nazýval „Teplouš“.
Žok.

Pozor!

Napište si všichni o nový ceník sport. závodu

Václav Veselý, Snůchov, Fibichova č. 4.
ZDARMA.

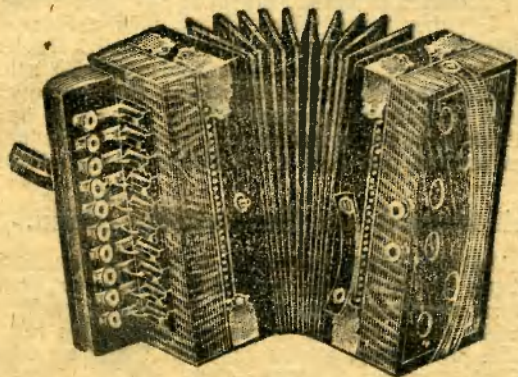
— *Hnusný trampe, proč při tom míření zavíráš oči?*

— *'sně hlásím, že je rozkaz střílet na slepo.*

Sensační, úžasné levná nabídka. Mladí muži, trampové, skauti, lyžaři, turisté, sportovci a milovníci hudby!

Z denních listů je Vám zřejmě známo, že harmonika zvířela při nedávné soutěži v Radio-rozhlasě ve všech evropských státech.

Abychom umožnili každému i méně majetným, zakoupení a ovládnutí tohoto moderního nástroje, zakoupili jsme od světové zahraniční továrny veliké množství koncertních harmonik, model „Tramp“, a prodáváme tyto pokud zásoba stačí za reklamní, úžasné levnou cenu, t. j. místo 10 dolarů

jen 79 Kč

franko do všech míst ČSR.

Harmonika model „Tramp“ je tak důmyslně sestrojena, že každý, i nehubebník, zahrájí na tento orig. nástroj i nejtěžší koncerty za velmi krátkou dobu. — Hudební závod s amer. nástroji:

ŠVARC, PRAHA, LUCERNA, Vodčková ul.

redskin ze seamewu:

demonstrace

Nedadonce si ujt skvělou příležitostí vidět demonstrace, vyšli jsme si s Morganem na „Koňský trh“ (později jsme v tom zjistili Václavské náměstí). U Morgana, který tvrdil, že se de jen „podívat“, našel jsem v jedné kapse tři bambítek a ve druhé tolikéž strojních pušek. Ještě jsme si zapěli unisono: „Ať jsme bití, jen dyž se perem“ a již jsme zahlídlí, ana stráž kombinovaná četnictvem lemuje výše uvedený náměstí... Zbrojnoši sklermo-potažmo tu seděli při táboráku, který byl zažehnut nedaleko „Báti“ Vopíkali si buřty na bajonetech a labužnický háželi šlupky kobylám, který se nedaleko pásly. Jinde vařili v helmicích vodu, aby demonstrující uvítali přátelsky číškou čaje. Semo tamo mastili ferbla a jiný národní hry, k nimž nebudiž však počítána hra „Moje tchyně, tvoje tchyně“. Přisedli jsme k zbrojnošům a počali kybicovat, prstičky do karet strkat, za což nám všichni veliké uznání a díky projevovali. Morgan, známý to škulifinda, prohlížel zatím četníkům bodla a nasliněným prstičkem zkoušel ostrost. Kde bylo třeba, poradil, bajonet přibrousil, slivovičku nabídl atd. Dále jim votvíral vášťošny a s mateřskou pečlivostí vyndával jeřch obsah, za což mu byly ruce a jiný věci líbány od pohnutých zbrojnošů. Jelikož se títo mužové obávali, abychom jim

všechnu dobrotu nerozdali, poponesli nás kousek dál, kde jsme se zájmem pozorovali, jak jeden zbrojnoš štětíčkou jakous koničkovi hýždě puléroval a s horlivostí mu vrozenou chvost pročesával. Všude bujela veselost a sranda. Demonstranti musili zbrojnoše prosit, aby je zatkli, ale ti že prej ne, jen aby si přisedli, kartičky s nimi zažustili, čaj popili a dobrou vůli s nimi měli...

Bohužel, byl to jen sen noci svatojanské a strážníková slova: „Pánové, rozejděte se“ uvedla mne ve skutečnost z bíhého přemýšlení.....

— Hnusný trampe, nemůžete pomoci staršímu člověku?

— Nemůžu, copak neviděj, že mám ruce v kapse?

Novinka 1931 — Kama-ádi!

Máme pro Vás celokoženou, ideálně lehkou, vkusnou a lehkou opravitelnou obuv

Old Tramp

Záde te ve sportovních závodech, nebo u výrobce

HUML-KARLIN,

Rokycanova č. 25. Telefon 26327.

Noha se nepaří jako v gumových botách

Boxing *Athletika* Football

za naším sportem

Podíváme-li se zpět, do doby počátku trampingu, vidíme, že již tehda byly přinášeny do osadního života prvky různých druhů sportu. Byly to jen prvky, poněvadž se pěstovaly různé hry bez pravidel, bez tréninku, bez cíle. Prostě jen tak pro pobavení, zkrácení chvíle, což si více méně vynucoval pobyt v přírodě, než snaha po získání kvalit.

Tehda se pohlíželo na tramping úplně romanticky, neznaly a nehledaly se příčiny jeho, nebyl cílevědomě veden, a podle toho vypadala jeho forma. A tato neurčitá, beztvářá, nahodilá forma se pině obrážela ve všech svých složkách a tedy právě i v osadním sportu.

V několika málo letech doznal tramping ohromného, nečekaného rozmachu. Bez jakékoliv organizované akce získával v krátkých časových intervalech desetitisíce oddaných stoupců. Tito rekrutovali se hlavně z nejširších vrstev dělnických a ze středního stavu. Tím byla dána pečeť samotnému trampingu. Tyto desetitisíce kamarádů staly se mohutným hnutím, odbojným výrazem mládeže proti paďourským organizacím, zábavám a proti dosavadnímu způsobu života, který byl „usměrňován“ panem paďourem. Mládež prohlédla, že vše, a také i sport, je zneužíván špinavými rukama paďoura, toužila po jiném, lepším způsobu provozování sportu a proto prchala i ze sportovních organizací. Mladí kamarádi přicházeli do osad, kam přinášeli s sebou technické znalosti různých druhů sportů a

z prvků, které na osadách zapustily zdravé kořeny, vyrostl moderní způsob tělovýchovy, stal se nerozlučnou, největší a nejlepší složkou celého trampingu.

Čas od času stále mocněji projevovalo se toto trampské sportovní hnutí a na nesčetných turnajích, které zvláště minulým rokem dostoupily rekordního počtu, dokázalo skvělou sportovní vyspělost nejen jednotlivců, nejen jednotlivých osad, ale celého hnutí vůbec. Dokázalo svou schopnost samostatně žít. Tedy dnes máme již svůj sport.

Nyní záleží na nás, abychom si dovedli tuto samostatnost našeho sportu udržeti, její základnu rozšířiti a pině využiti jako oporu celého trampského hnutí v boji proti paďourovi.

Jako prvý krok v této práci byla na popud kamarádů z osad sestavena kolem časopisu „Tramp“ sportovní komise. V ní jsou zvoleni kamarádi, dobří sportovci. Je však nutno, aby v této komisi byly zastoupeny všechny druhy sportu, které jsou námi pěstovány, a proto vyzýváme vás, kamarádi, kteří dobře některý druh sportu ovládáte, přihlašte se dobrovolně ke spolupráci.

Máme vše téměř připraveno, jen to vzít správně do rukou. Vše, co je dosud uděláno, co se vlastně dělalo samo, má nerozborný fundament — kamarádství. Jsme nejprve kamarády a pak teprve sportovci a vše ostatní. Na takovém základu se nám bude dobře i jistě pracovat.

S heslem „Vše pro trampský sport“ s chutí do toho!
Sportovní komise.

lukostřelba

První čl. lukostřelecký klub ustavuje se právě v Praze; jeho účelem bude propagovati tento krásný sport v naší republice. Klub bude řízen několika odborníky, kteří budou členy klubu zdarma vyučovati lukostřelbě, v klubové střelnici. Uspořádány budou též veřejné závody v lukostřelbě, příp. zájezdy na takové závody zahraniční.

Přihlášky přijímá a informace podá Jan Horn, Praha II., Žitná 8. Telefon 30249.

§ 19.

Uveřejňujeme následující opravu, třebaže vůbec nevyhovuje zákonným předpisům:

Dle § 19. tisk. zák. žádáme a vyzýváme Vás k opravě článku ve

Vašem časop. č. 8 t. r. „Mistrovství Čech v rohování“.

Není pravda, že T. K. Star, Praha, nevysílá svého borce internacionála Jelínka na mistrovství Čech do Hradce Králové, protože klub tento nemá peněz, ale je pravdou, že mistrovství toho zúčastní se šesti borci, a to Skramuským, dosavadním mistrem Čech, Jelínkem, mistrem Č. S. R., Hrdličkou, Slavíčkem, internacionálem Michálkem a Špačkem. Dále není borec Dvořák již členem Vys. sportu, nýbrž B. K. Vršovic a tento může jedině na mistrovství jej vyslati. Dále upozorňujeme, že mistr Jelínek nezúčastnil se dosud nikdy mistrovství Čech, pouze ČSR, takže celý tento referát byl uveřejněn z neznalosti věci. — K článku v témže čísle pod „Z Čs. U. B. A.“ prohlašujeme, že p. Šembera není členem rohovnického odboru klubu a klub sám není naprosto snad majetkem jedné politické strany, jak psáno, neb dle stanov klubu je tato věc naprosto nemožná.

Otázka resignace p. Horáka, předsedy Čs. U. B. A. a p. Růžičky, tajemníka, bude osvětlena na mimořádné valné hromadě této korporace.

Informujte se v administraci „Trampa“, kam jede nedělní lyžařská výprava. Přihlášky do pátku. Telefon 246-65.

K Vaší zprávě z minulého čísla oznamujeme, že boxer Rudla Chundela není členem osady „Údolí děsů“, je z osady „Rudý Les“.

Prosíme o uveřejnění této zprávy a znamenáme s mocným „Ahoj!“ za osadu „Rudý Les“
Tony Chundela.

Kedský Kč 39.—, chlebníky Kč 15.—, U. S. torny Kč 28.—

a ostatní trampské potřeby kupujte ve speciálním trampském závodě

Telefon 302-49. Jan Horn, Praha II., Žitná ul. 8. Telefon 302-49.

Jak žijeme

RED-RAT, taky Boženě:

kamarád či milenka?

Mlha, smíšená s kouřem a sazemi lině převalila se do ulice. Blátivá ulice pražské periferie, jen po jedné straně vroubená začouzenými domy. Večer. Pod plynovou lucernou bílá pára smrdícího kanálu snoubila se se špinavou mlhou. Štiplavý dým z propáleného komínu novinářského kiosku klesal k zemi. Na rohu hrál beznohý flašinetář předčasnou píseň o jaru. U poutu nedaleko ohrady kdosi kupoval lásku. — Mezi loužemi černého sněhu mlhla se kočka neurčité barvy.

Černým olejem pěstěná ruka nervosně žmolala v kapse kus papíru. Palcovými písmeny stálo na něm: „Přijď hned — stůnu!“ Ta tři slova zněla mi teď v uších jako výčitka svědomí... Ten zbývající kousek blátivé rovinky vezmu klusem. — —

Napil se a usnul. Zatopil jsem, zabalil jej do deky a domovnici poslal pro doktora. Uklidil jsem co se dalo a čekal na doktora a Boženu...

„Volga... mať rodnaja... uže něuvizu... nikogda (již nikdy neuvídím). Kak směšno!... Fabrika pogubila stčko luďej (zničila tolik lidí).“

Doktor konstatoval zápal plic a hnisavý exudát. Jeho oči blouhaly po „pokojí“, po zdi svezly se do kouta, zdobeného bělostnou krajkou písnič, a řekl: „Nejlépe by bylo do nemocnice, avšak nevím, vydrží-li převoz. Je již pozdě...!“

„Poz-dě, poz-dě!“ zaúpěl Lexa, „co je pozdě?... Vždyť ještě nehoukalo... pane šéf... ty ventiiy hned zabrousím a sešteluju... jen mě nevyhazujte...“

Pro-kle-tá fab-ri-ka...“

O půlnoci plamének petrolejové lampy ve skleněných očích zakalil se jakoby mléčnou vodou... Do krve rozpukané rty již jen slabě šeptaly:

„Můj pos-led-ní čun-dr... proč pláčeš, Bo-žen-ko... má... hezká... bi-l-á...“ Horká, vlhká ruka pomalu sezánula se na židli a shodila lahvičku s medicínou... na zem dopadla fotografie dívky vesele se smějící...

...„Mrtev“, řekl lékař, „dostanu padesát korun...“

Smrti, v době převratů, devalvace a hladovění, šilinství a zimních snů, v přebytku a v dosud nikdy nepoznané hrozné nouzi bláznivého masopustu — už všichni zapomněli na krev, která teče již šestnáct let pod vřením tohoto omanujícího karnevalu. Zdá se, že již každý zapomněl myslit, a myslit na smrt, jež se šklebila na dně poháru naplněného šampaňským, na ruce, jež — zdobené zářícími diamanty — svíraly sklenku, na uprášené kostky rozebrané dláždky ulice, v ruchu bursy a ve výkřiku diktaturou odsouzených, v kolébání zábavní jachty na modrých vlnách moře a v tvrdé pěsti vyhladovělých lidí. A na vše zapominaje myslili lidé každý jen na sebe, na dnešek, na slasti masopustu, jehož si mohli opatřit s lehoučce vyzískanými penězi, s lehkomyšlnou bezstarostností nesvědomitostí, dnes, v noci, v následujících chvílích, teď, ihned, čím dříve, tím lépe, je lhostejno, že někdo proto pláče, umírá, proklíná, že někdo proto řve, nebo že někomu to bolí... Leč nemysleli nato, bude-li mít tato hrozná zábava nějaký zítřek? To proto, že slast (je tak hrozně dobrá!), zmámení, nečekání, nemyslení a růžová nirvána nezodpovědnosti jsou tak ukrutně příjemné, leč je lhostejno, barví-li ji červené šmink karmínu, nebo stříkající krev v této šílené vřavě...

Je na čase, aby masopust skončil. Je na čase, aby sklenka masopustní

5. března všichni na Všetrampský večer!

Po tmavých schodech sestupuji opatrně do sklepního bytu. Prsty, tápající po zdi, jsou vlhké — nevím, zda potem nebo písni. Po paměti snažím se nalézt dveře. Nejistý slabý hlas, jakoby z hrobu, projel vzduchem, páchnoucím petrolejem, kočícím lejmem a písni: „Božka, tak ty se s námi nechceš vrátit na Voihu? ... A slíbilas mi to! — — Toho šéfa, Boženo, toho ti vodpustím, — proč se nevrátíš?“

Otevřel jsem. Na skládací posteli, přikryt chlupatou dekou, ležel nemocný KAMARÁD, v horečce. Jeho skleněné oči, široce rozevřené, mne neznaly. — — Mluvím k němu, uklidňuji ho, objímám. Nezná mne. — Rozpukané rty znovu se zachvěly: „Boženko má, hezká, bílá...“ Těžká, žlutá ruka uchopila mne kolem krku. Byla horká a vlhká. „Věděl jsem, že přijdeš... psal jsem tobě a Jirkovi — jiného tu nemám... Jirka taky přijde... vím to... rozloučit se s Lexou... podej mi tu kytaru... chodí ještě s tou Blaženou?... Nemůžu hrát... zapomněl jsem... tu tvou... dívku, dnes naposled jsme sami, zítra... Proč pláčeš, Boženko, ...pít, pit... dej mi vodu...“

růža jandíková:

memento mori !

Popeleční středa se černá dnes na bílém papíře kalendáře, a do lehkomyšlného světa masopustu, mezi papírové květy, do hudby džezzu, do alkoholické mátožnosti zašeptá na okamžik věčně upozorňující věta: „memento mori!“ — Zdá se, jako by vůdcové lidu byli již dávno zapoměli na tuto větu, ale nejen oni, i lid sám. Jako by už nevpomněli na smrt od té doby, kdy květinami zdobené vlaky odvážely marškompanie chystající se zabít. Až do dnešních dnů zapominají, kdy už nezabíjejí hesla falešných pathosů třesoucí se vojáky na dně vycementovaných zákopů, vojáky, jejichž hrdinná smrt zasluhovala vyznamenání; nevpomenou se z těch „vše jsem rozmyslil, a vše jsem rozvážil!“ — dob vyrůstající, a ještě hroznější války, jež se zove hospodářskou krizí, boji o chléb, o schází, a jež nám nediktuje smrt v zákopech, nýbrž na skobách, z revolveru, nebo na mostě černých řek. Na místě cinkajících vyznamenání dostávají poslední počtu v podobě několik slov, ve stati denníku pro sebevrahy. A jakoby — při dvoustranné bohaté žni

se změnila v produktivní pero a v bušící kladivo, aby zmizela sobecká mátožnost našich Já, aby lehtivé, neplodné polibky se posvětily bolestmi povzneseného mateřství, aby blybly a smyslný rytmus lidožroutské hudby byl změněn v práci. Je na čase, aby na místě konfetového smetí padal všude životodaruující chléb všem nutným na světě...

Lidé, soudruzi! Necht' již přijde jednou popeleční středa, necht' skončí jednou ples!

„MEMENTO MORI!“

...Vzpomeňme si na smrt, a vzpomeňme si na život...

Kanoe Cibulka

jsou nejlepší!
Přesvědčte se!

Podolí, Riegrova 130.

Telefon 42297.

squaw

stránka našich děvčat

Slovenským trampkám do úvodu.

Niet ich? Ale já vřavím jevstvují len, že nechcú ukázat sa na svetlo božie. Dievčata-trampky ze Slovenskej krajiny, ukážte sa být srdnatejší, než sú Vaši kolegovia-súdruhovia a ozvite sa v „Trampu“. Hlavne Vy z väčších mest. Je Vás tolko, ale keď to péro tak ťažké. Mal som sen tento týžden, že při našej I. slezine, ktorú hodláme usporiadať 12. Apríla, bolo 500 kluků a 200 dievčat. Je to len sen, jaká bude skutečnost.

Dovidenia na slezine 12. Apríla, kde to sa ešte dozvíete z „Trampa“. Potrebujete-li jaké rady, napište mě do „Trampa“ nebo poste restante Žilina na dole uvedené značku.

S búrlivým Ahoj pozdravuje
Slovenské squaw.
Samotář Oľman River-Žilina.

mické — a pak už nebude třetího článku, kterým bych odpovídala, neb jak říkám, je to přesvědčení — a je mou povinností tě upozornit, že je falešné. Nejen k vůli tobě samé, ale k vůli všem, které tím přivádíš do stejných omylů.

Nemůže se psát o „vyrovnání“ mezi chudými a bohatými, ne, musí se to i napsat a nazvat správně — boj — boj — boj — když bohatí bojují životy a zabitím nás chudých, pracujících! Nesmí se psát: „svět nikdy nebude rájem chudých“, ne, protože, řeknu ti to básnický:

Ná mi jak napsáno,
takový bude svět
v neděli,
v pondělí,
v minulou,
nyní i

rovnítek a rovnic“ — proč je nutno hodně jasně a zřetelně ukazovat, vyjasňovat, křičet, řvát a bojovat. Neboť — a končím opět básnický:

Do práce jdeme teď
třikrát těžší
než byla boha, když tvořil svět
a věcmi pustotu plnil.

A ještě něco. To vlastně patří k tvé poznámce, že není ještě kapitálem vykořisťující zaměstnavatel. Vždyť je to snad jasné, ne? Je to prostě článek toho kapitálu, je to jeho část, část řetězu, kus z celku.

Tedy: Chci věřit nejen v to, že uznáváš boj, ale chci věřit, že bojuješ. A pak ti tisknu ruku hodně pevně.

Lída.

Lyžaři, dopravíme vás levně na hory!

K článku od Molly v č. 8, str. 10.
Molly!

A znovu se mýlíš. Nejprve: „Diskuse je vždycky útokem na obsah listu.“ I ba ne. Vždyť ta naše stránka (squaw) je věnována také diskusi, stejně konečně jako celý časopis. Nechci se přiti o výrazy, ale jiné mínění nelze nazvat „útokem“ na obsah listu. Snad ještě článek „dá-li se mluvit vůbec o „útoku“, ale listu, to už docela ne. To by byl začátek.

A teď dál. Opakuji: Přít se o termíny nechci. To by nejprve bylo dost málo užitečné celku. A co se týče tebe samotné, co by jednotlivce — to, abys mi znovu a pouze jinými slovy opakovala své omyly a svá tvrzení — to by bylo opravdu škoda místa. Tedy, škoda místa v tom případě, kdyby šlo pouze o termíny a o trochu více méně akademické vyjadřování, které by mělo být jasnější.

Ale píš proto, protože pro mne samotnou to nejsou jen termíny, pro mne je to životní názor, který těmi termíny jaksi reprodukuješ — a proto znovu píš a proto znovu se snažím tě přesvědčit, že tak nelze soudit, že tak nelze psát.

Motá se mi z toho poněkud hlava. Jakápak rovníčka, rovnice a podobně akademičnost, ne, buď je to akade-

příště,
zítra i
potom
po věků věky.

Řeknu ti to učeně — že je to historická nutnost, ta úplná porážka kapitálu, to zvítězení pracujících nad vyssavači, jest to národohospodářská nutnost, neboť neustálá a neustálá výroba pro zisk, pro výdělek kapitalistů, kdy se toho naseká kolik je nutno, aby se co nejvíce vydělalo, kdy se pak páří a ničí celé vagony bavlny, rýže, kávy, jen proto, aby se udržely ceny, tato výroba pro výdělek a ne pro spotřebu, to musí prasknout, protože je to neudržitelné.

Řekni mi tedy sama jak ty si představuješ „vyrovnání mezi chudými a bohatými“ — zodpověz mi druhou otázku, proč dle tebe nebude svět nikdy rájem chudých, proč tvrdíš, že dnešní „učení“ o proletariátu jest zatím „Otčenášem“ (pár řádek hořejí tvrdíš, že Otčenáš nebude a nebyl ničím blahodárným pro nás, chudáky, znamená to snad, že stejně „blahodárným“ je „učení“ o proletariátu?)

Co vlastně myslíš tím „učením proletariátu a kapitálu?“ Co tím nazýváš?

Myslím, že zodpovíš-li si to sama, že přijdeš na to, proč je nutno psát vždy co nejjasněji a proč není zdravé a vůbec možné mořit se do „termínů,

Děvčata!

Boj proti trampování jest v plném rozsahu. Chtějí nám vzít tu trochu svobody, která jest nám jediným druhem osvězení. Kdo trampuje? Jsou to hoši i děvčata pracujících vrstev, neboť boháč toho nemá zapotřebí. Nač on by si trmácel tělo, když jeho rodinná vila jest mnohem pohodlnější, než jsou naše chaty. O stanech ani nemluví. Nám to oboje značí malý ráj, ze kterého nás chtějí vyhnat. Žádný masňák nepochopí naši lásku k trampu, která jest známa právě těm, kdož v osadě žijí. O hochy jest postaráno. „Sokol“ a pod. jednoty budou z nich vychovávat chloubu vlastní. Ale co my? Předvojenská výchova pro děvčata není vyhlášena. Možná, že hodlají z nás učinit samaritánky. Všichni, kdož mají na trvání trampu zájem, ujali se svého úkolu k jeho ubránění a zachování. Jest nás též dosti a hajným všech slezin ukážeme, že známe cenu ztráty, jež nám brozí. Dokážeme kamarádům, že nejen v zábavě, ale i v tomto boji isme s nimi zajedno. Ahoj!

Mery.

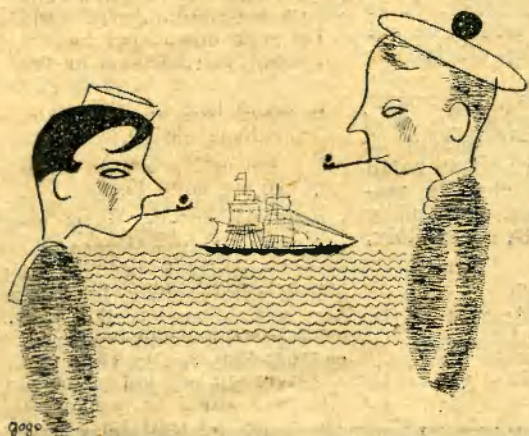
Založily jsme osadu ostravských trampek. Jsme prozatím čtyři. Kde jste Vy ostatní? Hlaste se k nám k osadě „Brodway“!!!

S do duševnoscim „Ahoj“
ostravské trampute:

Marietta — Nina — Maon — Tára.

Všetrampský večer

ve čtvrtek 5. března
v Kartíně bude nej-
větší tramskou
zábavou v letošním
roce.

— Jaký je rozdíl mezi Vilémem a tebou?

— Se podám.

— Za Vilémem, kdybych mu chtěl dát facku, musím jít až do Holandska a tobě ji mohu dát hned.

Co bychom rádi věděli:

Zda člověk, který sežere policejního psa, může být nazván psožrout či kani-bal?

Tramské kanadky

original anglicky Dulbox

Kč 178⁻

až 198⁻

Jaroslav Bohata

Smíchov.

Proti Knížecí.

Též poštou na dobírku, zvýlačeně
Udejte číslo nohy.

Absolvent L třídy reformované obecné školy v Dýmavě, Luboš Parlášek, jsa dotázán, zda má ještě babičku, odpověděl střemhlav:

— 'sím, jednu z mamuščiny strany, jednu z tatuškovy strany a jednu vod Boženy Němcovy. Děda.

— Ted'ka už se pracuje s voľama jen na venkově.

— Tak se tam vodstěhuj! Děda.

V nemocenské pokladně: Ke kontrolnímu lékaři přijde dělník a stěžuje si na bolesti v zádech. Lékař napíše recept.

„Vodpusťte, pane doktore, pomůžte mi to vo-pravdu?“

„Dovolte, co si to myslíte, ten lék je báječný, ten bych byl přede-psal i pacientovi, kterej není vod pokladny.“ co.

Osady Friendlowe a Arkansas

pořádají

v sobotu 14. března 1931 v hospodě na
hřišti HORYMÍR

I. brněnský tramský večer.

Program:

Písň, tramská scěna, tanec, orig. jazz.
Vstup Kč 3.60. Zač. v 8 hod.

Zajistěte si včas vstupenky.

Kluci, přijďte, čekáme Vás s celého Brna.

To je WALNERA

vykřiknete až uvidíte

Walnera
jak roznáší dršťkovou potěvku,
znamenitou černou kávu a Pra-
zdroj. Jsou tam tři skvělí mu-
zikanti a je to na Staroměstském
náměstí a nároží Dlouhé třídy.

— Tak mě zas vyhodili z hospody.

— Proč?

— Ale, měli tam napsáno:

Oběd a 6 Kč

a já sem se vo to hlásil.

Kopali kluci na osadě studnu. Kopali a najednou strašnej malér. Přiběhne šerif a co se jako stalo. Vystoupí za závodní výbor osadní blb a brečí:

— My sme to zblbli, vona se nám tam zespodu dostala voda. Menák.

Dráha zdražila jízdné. Ferenc, Tedy a Josi jdou proto pěšky 30 km. Pak sedí v hospodě, bolí je nohy a tu praví Ferenc: „Když nebudem jezdit, tak to dráha pocítí za čas, ale my to citíme už teď.“

— Prosím, deset deka katolického sa-
lámu!

— ? ! ?

— Tedy lidového, ano?

morgan ze Seamewu:

interviewoval

jsem několik známých trampů a sice otázkou: „Jak zá-
prádáš známosti a jak se s díkou bavíš?“ — Jak vidno,
otázka velmi naivní, ale odpovědi dosti zajímavé.

Franta Šerif: „Nejraději sedím s děvuchou u rudě
planoucího ohně, rameno na rameni, jedno bušící rudě
srdce na druhém, čechrám její rudě vlasy a nechám si
občas zpěnit svou rudou krev ohnivým polibkem na její
rudě rety...“

Pouze její bílé ruce a bílá biuza jsou mi překážkou
v tom, abych ji miloval tak, jak bych chtěl...“

Eman Trojan: Byl právě (pozor!!) z a m ě s t n á n
sbíráním dobrovolných příspěvků na nový brejle.

Jak se stalo, že ze mě vyždímal korunu, to nevím,
protože jsem to vždycky pokiádal za věc fysicky ne-
možnou. Následkem toho opravil jsem ihned naše ná-
rodní přísloví, a sice, že „kde nic není, i tam Eman Tro-
jan něco najde“.

O. Rikín: „Já jako takový nemiluji podobných věcí.
Dojde-li však již k něčemu takovému, upozorním dívku
předem, že v případě její sebevraždy pod koly rychlo-
vlaku z nešťastné lásky ke mně nejen že nebudu ji
následovat, ale také nebudu si její po trati řídce roz-
stříknutá střeva a mozek na památku do líhu schovávat.
Po tomto dílka obyčejně otočí na čtyřáku a známosti
zanechá. — Až na toto, nebudu ti o dalším referovat,
abych snad nebyl napominán...“

Ruda Čermák: S tím jsem o tom ještě nemluvil.

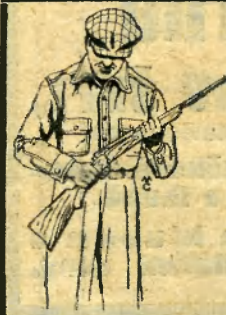
Géza Včelička: S tím jsem taky ještě nemluvil,
protože jsem ho vždycky ve své dětské naivnosti hled-
dal na redakčních poradách...

P. T. administrátor t. l., p. Vodra: „Pane, vy ste
krááva! Co je vám do toho, flousku! A vůbec, koukej
sem navalit korunu za toho „Trampa“ a nezdržuj, mám
moc práce... Nazdáár... No tak nazdáár a di už!...“

Red Redskín: „Viš, golube, já ti říkat nic nebudu,
páč voni by ti to stejně zkonfiškovali. Leda že by byla
s tvý strany diskretnost zaručena... tak bych tě po-
žádal vo ňákou „Zoru“...“

Valda z „Okřabru“: Toho jsem navštívil u nás
v boudě o přestávce. Psal, jako obyčejně, domácí cvígro.
Na moji otázku mi odpověděl, že mi dá adresu svojí
squav, abych se ji šel na to zeptat. Ona prej to ví lepší
než von, protože Valda takový věci provádí jen ve
stavu nestřízlivém...

A nakonec Morgan: O sobě nic psát nebudu, pro-
tože žádnéj známej tramp nejsem...

Jaro přichází
máme pro Vás něco
nového.

Vyžádejte si ceníky.

„CANADA“
Vinohrady, Šafaříkova 1.

Kulturní bacily

film

Dreyfusova aféra. Případ Dreyfusův, historický justiční omyl, byl zfilmován v pečlivé režii Oswaldově. Šťastné obsazení titulních rolí, uvedená dobrá režie a krásná fotografie staví film mezi nejlepší poslední doby.

Šedm dní štěstí obsahuje všechny banálnosti, tak obvyklé v módních filmových operetách. Úřednice vyhraje v soutěži několik tisíc marek, jede do Benátek a teď to jde všechno osvědčeným způsobem: gondoly — žánry — kanály — zpěv — gondoly atd.

Anny rádí, bohužel způsobem, který se snad dá omluvit přepracováním z pekelného tempa, kterým tato dnes už mezinárodní hvězdička vyrábí své rozpustilé holčičky podle standardní šablony. Drobné režijní žertíky Lamačovy a vtipné libretto zpřijemňují poněkud podívanou na tento až příliš řemeslně vyrobený film.

Země úsměvů je opera, tedy zase žádný film.

Černé stíny jsou tady asi proto, aby připomněly, jak krásné byly Bílé stíny proti těmto atelierovým podvodům s navikovanými domorodci a skleníkovou tropickou květinou.

Bouře nad Montblanckem. Krásná fotografie a scenerie zachraňuje slabé libretto. MIŠK.

divadlo

Osvobozené nastupuje pomalu do stovky „Dona Juana“.

Rokoko, věrno své tradici, vrací se k bulvární komedii hrou „První láska Fandy Mrázka“.

Burian sestupuje ve frašce „Spodnička“ repertoárně ještě níže. Obecenstvo, které se bláznivě směje při slovech „ty jsi blbec“, nebo tomu, smějí-li se herci na jevišti svému p. šéfovi, příliš si krále komiků zhýčkala. Tak nepřipraven a s takovými vtipy nedovolil by si přijít na jeviště nejposlednější náš ochotník. Jak vidno, Burianovi jeho filmové úspěchy nesvědčí. MIŠK.

Zorovo studio v parádě.

V pátek dne 6. března pořádá Zorovo studio v Osvobozeném Divadle „Večer hlasů, zpěvů, zvuků a her“, který má název Paráda. Vystoupí v něm ve 4 odděleních známé pěvecké a recitační sbory jako: Camp Boys, Song Club, Bajo trio. (Divčí hlasový sbor.) Kluci z Vočka (recitační chor) a Taneční pětka Míry Holzbachové. Na rozdíl od jiných podniků tohoto druhu je základem znakem Zorovy parády ukázkou ve sledu jednotlivých výstupů, scénickou jejich účinností po stránce jevištního rytmu a dynamiky. Spoluúčinkuje orchester Osvobozeného Divadla.

„SONG BOYS“, z radia známý pěvecký trampský sbor účinkuje na „Večeru trampských písní“, pořádaném klubem táborníků v Karlíně dne 14. března t. r. v Národním domě karlínském. Na programu dosud neznámé trampské písně od R. Harnyše. Přijďte si je poslechnout! Orig. jazz. Tanec. — Ahoj!

Po Tichém Donu vychází ve sbírce Lidových románů neměně zajímavý román a sice

„Nepřátelé sebe samých“ od Roberta Tressala. Je to román čistě proletářský! Autorem byl malíř pokojů, který před válkou zemřel na souchotiny, zanechává po sobě nezaopatřenou rodinu a rukopis tohoto románu, který není jen věcným líčením bezměrné bída vykořisťovaných dělníků, ale i otřásajícím dokumentem proletářského života.

Jest to román z anglického dělnického života. Ideologie dělnictva v Anglii, v této klasické zemi liberalismu, je více než jinde zamofena maloměšťáctvím a reformismem.

Co je obsahem tohoto románu? Dělník, který sám žije v pekle tohoto bezměrného vykořisťování a zbavení veškerých práv, líčí bezútesný život, neosvícený myšlenkou třídního boje a revolučního hnutí, líčí resignaci dělníků, hraničící až s hlupstvím. Se zulfivým humorem a neiprosnou pravdivostí bichuje tento dělník-spisovatel život a srdce svých kamarádů, jejich názory o představených, jejich protisociální jednání. Do zvuků kladiv, svistotu nožů, zednických lopatek a pleskotu malty znějí hovory mužů, jejich žerty, kletby, jejich naděje a úzkosti, sten jejich starců, strádání jejich žen a křik jejich dětí. Jediný dělník, který proti svým maloměšťáckým druhům hájí myšlenku třídního boje, je od nich považován za trochu „potřilého“.

Kniha osvětluje všechny tyto protivy, a tím se stává břitkou satirou na všechny reformismus. Pádností svých fakt působí jako otřásající obžaloba vykořisťujícího systému, jehož všechny „humánní“ koutečky autor bez milosti odhaluje a ukazuje v pravém světle. Autor nezažil ani válku, ani poválečnou dobu. Přes to je jeho kniha nejskvělejší poučením, že na konci všeho reformismu zůstává jen resignace, bezútesné nic.

Román „Nepřátelé sebe samých“ vychází týdně v sešitech à Kč 1.60. Předplatné na 10 sešitů Kč 16.—. Lze jej odebrat i všech kolportérů, u všech knihkupců, nebo přímo v Nakladatelství Karel Borecký, Praha X., Královská 13.

Trampové kupují

jen u obchodníků
inzerujících
v „Trampu“!

Knihotiskárna

JAROSLAV ŠEPL,
PRAHA I., Karlova 29,

zhotovuje veškeré tiskopisy vkusně a levně.

Trampským klubům a osadám zvláštní ceny.

Inzeráty pro „Trampa“ přijímá výhradně naše insertní oddělení

„HERMES“

Praha-Karlín,
Palackého č. 1

Telefon 38-666.

Kamarádi Foto-přístroje a potřeby

koupíte nejlépe a nejlevněji u
ty. ŠKODA II., Štěpánská 63. XII Slezská 13.

Kopírujeme. — Vyvoláváme — Zvětšujeme.

Kamaráck!

Nejlepší kytary, banja a mandoliny, koupíte u fy.
ANTONÍN KONRÁD, Praha II., Na Zbořenci 15.
Veškeré hudební nástroje! Doporučujeme!

5. března v Karlíně

Vedlejší příjem

pro každého bez zvl. znalosti po svém zaměstnání. Píše ještě dnes
listek. **Brož, Kurdaš, Řečice, Čechy.**

— Ten inženýr je takový gentleman, že když jsem šla na toalettu, povídá: Jen se neobtěžujte, já tam za vás dojdu...

— Ani ránu bez Diany... a dyž ho s tou láškou vemu do hlavy, tak z toho bude těžký ublížení na těle.

Žok Jaskop.

Drodáme motocykl Harley sidecare
Kč 3,500.— Veletržní palác 28. **Rath & spol.**

osada redakce

Deset nových osad týdně!

Všem kamarádům a kamarádkám oznamujeme, že se nám vylihla bez velkých obtíží „OSADA ZAPOMENUTÝCH“, sebraná z kamarádů ze všech pražských čtvrtí. Sleziny každých čtvrtěk „Na Závisti“ v Košfích. za remisou.

S bouřlivým Ahoj! za osadu

šerif Eman.

Veškerým hnusným vyvrhelům lidstva, trampům kosmopolitickým, oznamujeme, že my, zpusťlíci z Horních Počernic, dali jsme hobla našemu starému jménu „Děti mlhavejch dálek“ a nařknuli sme se co by „Běsové“. Kdo by chtěl psát, tak na Lojzu Rollingra, Horní Počernice 340.

Vzdor veškerým zákazům založili jsme v Praze osadu „Mitchjon“ a hlásíme se do vašich řad. Ustavující schůze bude se konati dne 8. března v 10 hod. dop. v restauraci u Kusých, Praha II., Kateřinská ul. č. 10. Kamarádi, dostavte se. Ahoj!

Šerif Dugan.

Všem klukům a holkám od hor šumavských až k vysokým Tatrám, a hlavně tobě, kluku chlupatá, šerife („Villo“) z osady „Rocombolo“, oznamujeme, že jsme založili ryze trampskou, novou osadu, jež nese jméno „VOLVERINA“. Prozatím jen plachtaři. Ahoj! řve za osadu

šerif Černé Domino.

Ahoj!

Ahoj!

Allen eisernen Tramps des Spielbergs, Pankráč und Umgebung!

10 ehemalige Hakenkreuzler, Zionisten und Sokoln haben sich in der Tramp-Gemeinde Red Wings zum Kampfe gegen die Padours, zum Kampf für ein freies Tramping, gegen die vormilitärische Jugenderziehung vereinigt. In der Tramp-Gemeinde Red Wings haben sich Deutsche und Tschechen vereinigt, um gegen die internationalen Padours vorzugehen.

Die deutsche arbeitende Jugend, angeekelt von den Turnvereinen, Sportklubs, Touristenklubs der Padours, will für ein freies Tramping kämpfen und sich dafür zusammenschließen. Wir rufen mit Euch Kameraden: „Do paďourů, hej rup!“ Es lebe das freie Tramping!

Colt, Tramp-Gemeinde Red Wings.

Všem trampům v severních Čechách oznamujeme novou osadu „White star“ v Lovosicích. Osada je na pravém břehu Labe, na t. zv. „Ostrově“. Ahoj. Reddy, co by šerif.

Všem vršovickým trampfům oznamujeme, že jsme ztloukli novou osadu stanářů „Rivelring“.

San Diego, co by zatím šerif.

Prohlášení:

Voláme k celé trampské veřejnosti, že jsme se sčuchli a spáchali novou osadu stanářů slyšící na jméno „Atrevida“. A táhneme s celým trampským světem za jeden špagát. Do paďourů hej rup!

Nu hoj!

Za osadu

Willi Rudoch,
šerif.

Páni paďouři milení,

my za to nemůžem, ale už je to tady! Když vy ste chtěli na nás zkrátka, a my, abysme vám ukázali, že si z vás houby děláme, rosteme jako houby po dešti a zakládáme nové osady A furt se de dál.

Ahoj! Kamarádi trampové, ze všech koutů drahé vlasti, Jiřina z Jihlavy děkuje bouřlivě za vaše skvostné výlevy citů (každý obdržíte odpověď) a oznamuje zároveň společně s jihlavským trampským národem (je nás tu strašně moc) hlasy převelikými, že jsme upatľali novou osadu: „DĚTI SLUNCE“. Zároveň oznamuje celá osada, že se úplně ztotožňuje s resolucí českobudějovických trampů.

Za osadu „Děti Slunce“ hřmí:

Jiřina, Staňa, Zorka, Sivák, Žony,
Šakal, Colt

Ahoj! Ahoj! Ahoj!

Nuž chutě s paďoury v boj!

OSADA MERRIDONA

pořádá v úterý 17. března v Národním domě na Žižkově tramp. taneční večer. Vstup Kč 6.—. Origin. jazz-program — tanec. Reklamace na adr. Jos. Haškovce, Nusle, Svatosl. 33.

Brněnská slezina.

„Těm tam v rohu.“

...jinak Vás nemůžeme nazývat, poněvadž Vás kluci doposud nikde na čundru neviděli — za to jste však moc dobře známi na tancovačkách v Zemském domě! — Proto, že máte prý chajdu, nepovyšujte se nad nás a nepřesvědčujte ostatní kluky, že jste přece jenom „páni“, kterýmžto oslovením zahajoval Váš mluvčí

svoji „nepolitickou“ řeč. Tramping jest nerozlučně spjat s hnutím proletariátu a Vy zůstaňte tam, kde jste doposud: v Sokole, v Orle a ostatních paďourských organisacích!

Za jediný trampský časopis uznáváme „Tramp“ a všechny jeho nynější spolupracovníky považujeme za své nejlepší kamarády.

Do paďourů hej rup a specielní ahoj Vodrovi!!

Za osady:

Baškir — Pampas — Karachan

Pětiletka — Pueblo.

Šerif Paškin.

Osada „Spokojenců“ pořádá v sobotu dne 28. března 1931 v hostinci p. Čelíše v Plásích (u zastávky)

VEPŘOVÉ HODY.

Kdo by se chtěl zúčastnit, oznam to šerifovi osady „Spokojenců“.

Vlastní hudba. Ahoj! Štřela.

Všem Trampfům, Hobo, Messieurům, Kabalerům, Šejkům!

Kdo by co věděl o našem osadníku Jacku, vulgo Hurvíнку, jehož stopa se ztrácí v jižní Francii, nechť to oznámí jeho mateřské osadě v Trampu. Ahoj a díky za zprávy.

Truchlící osada „Stará Zašť“.
Šerif Jim.

Trampové z „Údolí chřestících duchů a Cikánské rokle“, povzbuzeni úspěchem své první sleziny, rozhodli se pořádati tyto pravidelné, a sice každou středu večer v restauraci p. Bezoušky v Praze VII., roh Heřmanovy a Vinařské ulice. (Blízko Veletržního paláce.) Kamarádi, hosté ze všech osad a lágrů vítáni. Sladká i kyselá dřeva s sebou. Začátek vždy v 8 hodin, konec až se rozejdem.

Na viděnou! Čigr, „Uragan“.

kazan:

rasový „nepřítel“

„...z Germánů jsou to zvláště Němci, kteří se vyznačují rasovou nenávistí vůči Slovanům...“ To slyšel jsem od sestry, když „dřela“ zeměpis. Nejlepší důkaz, jak ve škole výchova a má za účel, již těm nejmenším tlouci do hlavy národní cítění a taktó „milovat své nepřátele“.

Tuto „rasovou“ nenávist poznal jsem nejlépe, když na čundru Ně-

drby z čundrů

meckem šli jsme společně (2 Češi) s kamarády Němci a ti, kteří nás měli nenávidět, dělali se s námi o každý vyžebnaný feník a často také o jídlo. Byli to i Maďari (také náš „nepřítel“), s kterými jsme přišli do styku a v cizině, kde zvlášť mohli nám dát pocítit svoji nenávisť, vždy se k nám zachovali jako praví kamarádi. Ovšem, to byli proletáři jako my — a jen kapitalista vidí v kapitalistovi druhé národnosti nepřitele — konkurenta. Ta výchova ve škole i předvojenská výchova má svůj význam a je dobře, abychom to prohlédli dřív, než bude pozdě. Dnes se štvete proti Němcům a jindy to mohou být Rusové, třeba že jsou také Slovany. Dělník, ten zná jen jednu nenávisť — a to to je třídní nenávisť!

„Dnes uděláme si chůzi“, hlásí kapitán. Dobře. Blížila se pomalá doba, hoši scházeli se jeden po druhém, bavili se, vtipovali. Pojednou všimne si jeden prázdného místa vedoucího osady, pronese: „Kapitán schází, kde je, co dělá?“ — Všichni obrácejí své zraky na mluvčího i na prázdné místo a opakují: „Kde je, vždyť ten zde bývá první!“ ...

A kde byl kapitán? Tou dobou právě seděl na kavalcí v kobce čís. 1. „Proč tam sedí?“ tážete se. Poněvadž tento člověk opovážil se burcovatí pracující lid k tomu, aby bojoval za své požadavky. Sedí tedy a přemítá: „Jestli pak sešli se hoši, a provede-li jiná parta tam na denním světle to, oč jsem je žádal?“

...Konečně po dlouhé úvaze uléhá na tvrdé lůžko, s černou špinou v žaludku, ale v mozku utkvěla jedna myšlenka: „Sladká pomsta těm, kteří nás šikanují a utlačují.“

R—e.

„čundr“ a čundr

Cařihrad, 11. II. 1931.

Četl jsem v posledním čísle seznam „asylů“ pro trampy v cizině. Chci také přispět a poradit.

Kluci, nemyslete si, že v cizině snad na vás někdo čeká s otevřenou náručí, pln ochoty a služby. Právě u lidí, kde by se dalo čekat vlídnější přijetí, se obyčejně zklameš.

Cestování „kolem světa“ už neoslňuje! Stambulem projde sta a sta takových cestovatelů, mají natisknuté karetky s fotočkama, pěkné povídání — ale to už netáhne! To šlo snad před pěti lety, ale dnes si tě nikdo ani nevšimne, vidí v tobě vyžírku.

Kolik kluků jen od nás ročně odjede na velké čundr, ale spočítej ty, kteří dokázali to, co slibovali. Záleží také na tom, jak to dokázali!

Nezrazuj nikoho, ale za uváženou to stojí! Słohnout tátovi deset táců a jít na „čundr“, to dokáže každá babička z jara. Teda, nákej šesták musí mít i když děláš „originál-čundr“. A doházíš si to někam — co já vím, kam, a za poslední krejčíř koupíš si chleba a seřa. Nažereš se trochu, a co teď? Trávíš, trávíš, třetí den už nemáš co vys... prachy nikde, žrádlo nikde! A teď v tom teprv čundráš. A proto musíš si říct „hejrasa“ dyž můžeš někde makat. Pár šestáků si ušetříš a pak hajdy dál, tam zase trochu zamakáš a tak hezky pomalu, ale jistě, dojdeš kam chceš. Kdo jede do světa utratit těžce ušetřený prachy, nebo, až někoho fádne vyžere, vrátí se domů mámě na krk, to je hovno. Za to se musí každý tramp stydět! Ale vydržet, i když tě vši žerou a žaloudek máš jak burskej voříšek. A heslo: „Za voko — dvě oči, za zub — všechny!“

Tak, kluci, kdo na jaře vypadne z naší milé vlasti, a dostane se někam sem, tedy věz:

Vyvaruj se, pokud možno, t. zv. „českým“, „národním“ domům, na př. v Bělehradě, v Sofii. Na čl. konsuláty se moc nespolehejte, tam prve zmíněnému „trampovi“ nebyl nic platný ani pláč, ani hrozby, že to dá do novin. Kde vás přijmou a dají nazrat: V Sofii (Bulharsko), restaurant Kůžel, Gorne Orechovice (Bulharsko), český cukrovar — „mladá parta“ (ne ředitelství!), Varna, hotel „Orel“ (je tam jedna Česka), Cařihrad, Oteli Monte Kristo, Galata (laciný hotel). Do dvou českých hotelů „Kohout“ a „Novotní“ neradím, jelikož při eventuelním výkopu byste mohli padnout pod auto.

Zdravím vás všechny, redakci, Uo tebe, a celou osadu, Berdo a Johna z Medvědí.

Ahoj! Honza, šerif osady Medvědí.
Za osadu Batalion.

Zdarma
Standy Dervise
„Dva roky v polepšovně“
obdrží každý, kdo získá pro
„Trampa“ nejméně pět nových
předplatitelů a zašle od každého předplatně aspoň na
měsíc předem.

Panu Votrubovi, redaktoru „Stráže lidu“ v Čes. Budějovicích.

Pane redaktore!

My, českobudějovičtí trampové jsme Vás prosili o otištění našeho protestu a Vy jste byl laskavě ochoten, uveřejnit z něho právě první větu! Proč Vy, odpovědný redaktor listu československé národnosociální strany, jste vynechal odstavec, kde protestujeme důrazně proti předvojenské výchově? Odpovězte, pane redaktore! Snad nejste i Vy pro tuto dobrou, ušlechtilou věc? Pak to ale vezmeme na vědomí a mohlo by nám to úplně stačit, avšak Vy ve své ochotě obdařil i nás i svým osobním názorem, na který jsme se Vás, jakožto padoura, ani neptali. Při tom nemáte ani tu odvahu, plně zastoupiti svou stranu a chcete nás zmlýti tím, že mluvíte jenom za svou osobu. Žádné klamné naděje! Strana, která Vás platí, u nás tím nezíská.

Ale, pane redaktore, na něco musíme Vás upozorniti, dokonce přímo varovati. Pro Pánaboha, neplete si to trampské se skautským, naši kluci by mohli Vás zřezati. Ani ta nejšlunější nevířátka nechťejí o tom nic slyšet, i když jim slíbíte, že „tramping“ pro skauty bude „volný“. — Velice by nás zajímalo, jakým spravedlivým způsobem chcete roztržiti zruka od plev, jak to chcete zaříditi, aby tím Vaším zákazem nebyly postiženi slušní lidé. Jaká je to spravedlnost, když vaši předvojenskou výchovou budou postiženi slušní, méně slušní a dokonce i neslušní. Při předvojenské výchově nebudete se jistě ptáti po našich mravech! Ten otazník za „zákaz trampingu“ mohli jste si nechat, ponevadž my se rozeštvati nedáme! Héj-rrrup! totiž: Nazdar! Paža.

Všechny trampyře na horní Sázavě tímto upozorňuji, že dvě dívky z jedné tamní obce, vlastně vyšité odznaky stanafské osady Tragan („U“ v trojúhelníku), nemají s touto esadou nic společného. Zmínené odznaky věnoval jsem jim o Sylvestra 1930, když jsem se bavil s opičkou. Kamarády spoluosadníky, pak prosím za prominutí, že louče se se starým rokem, vožral sem si držku a nerespektoval čest naší osady. Ahoj! Čigr z „Uraganu“.

Provolání!

Odvolávám článěk v čís. 8, strana 13, kde jsem mylně útočil na neviného a nařkl jej z psaní anonymních dopisů. Lituji, a prosím za prominutí. Hoban.

POZOR!

Přijmeme ve všech městech sběratele insertů. Hlaste se i nezpracovaní, neboť příslušné instrukce k akvizici dodáme a každého zapracujeme. Kamarádům naskytá se možnost dobrého vealejšího výdětku. Ve velkých městech mají možnost věnovat se insertní akvizici úplně, neboť prostřednictvím insertní kanceláře „Hermes“, s níž spolupracujeme, mohli by sbírat inserty i pro jiné časopisy.

Pisemné nabídky zašlete na adresu administrace nebo na insertní kancelář „Hermes“ v Karlíně, Palackého 1.

Malý oznamovatel.

(Slovo i Kč. — Pro předplatitele a přispívatele 70 haléřů. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty podle insertní sazby.)

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

SRAZ TRAMPŮ u „Zálišů“ v Karlíně, Královská 13. Místnost L. O. K.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceníky vetešnického zboží zdarma.

KANADKY la vysoké 260 Kč, polo 195 Kč. J. Skála, Smíchov, Štefánikova 23 (u Anděla).

VZDUCHOVKY, PISTOLE velmi výhodně Vyskočil, Smíchov, Palackého 2.

KAMARÁDI! Kanadky, kedsy, la a levně, koupíte u J. Hornofa, Praha VII., u Hlávkova mostu. Stanice elektrické dráhy 6, 8, 12, 18.

LODĚ — ŘEPA — BRÁNK, proti pivovaru. Telefon R. F. 1163. Podolí, Riegrova čis. 68. Plná záruka.

Prodám **NOVOU KYTARU**. Zn.: „180 Kč“.

Hledám **TRAMPKU ŠTUDAČKU**, 16letou, na dopisování. Zn.: „Foto nutné“.

redakční.

Ze spousty materiálu, který se nám nahrnul v rámci chystaného zákazu, vybrali jsme příspěvky jen ty nejlepší. Je to konečně dost, že vás něco rozhejbal. Ale nám je z těch příspěvků horko. Proto: kdo jste poslal příspěvek k zákazu trampingu, ne-

lamentuj a piš dále v linii časopisu. Nejsme zbabělci, neschováváme se za šikovnou „nepolitičnost“, která dělá z mladých kluků tvarohové panáky a nebojíme se, říkat pravdu. Proto se na druhé straně snaží ubohým vtipkařením a sekundánskou ironií se smušňovat naše snažení, které je mnohým naměkklým mozečkům trnem v oku, neboť chápou jediné: rosteme příliš rychle. Nezdřuzujeme se na své cestě polemisováním s chudáky ducha, jichž přesvědčování znamenalo by vyhazování kamenů z řeky, která je splavná a přes které přeplyjeme, aniž bychom se jich dotkli.

Potřebujeme: vtipy na všechno, co se kolem nás děje, krátké povídky, jichž obsah vám napovídá linie listu. Udejte vždy adresu, abychom v nutných a programových věcech vám mohli odpovědět přímo.

Ahoj redakce.

Osadní pošta.

Ahoj! Willy Rattene!!

Rád slyším konečně nějakého študáka, o jeho práci získávací pro trampingu ve škole, kterou navštěvuje. Sám jsem študák před maturou a provádím podobný věci jako ty. Měl jsem i přednášku o trampingu a dopadlo to tak, že jsem znám po válce co by „dobrý tramp“. Jsem však v naší třídě trampedem úplně sám, totiž tím trampedem, kterej souhlasí se vši prací časopisu „Tramp“. Mně známí trampoví: v naší boudě jsou jen 2. To je málo. co? No, nedivím se, Vinohrady jsou město zámožné a proto nemůžem se ani divit, že s námi proletáři nejdou. To Vršovická bouda je jiná, tam je trampu habaděj, „vid, Reháku“? A z toho si nic nedělejte že nenosíte kanadky. Já je taky nenosím, už z toho důvodu, že na ně nemám. Profousa nechtějí, tomu do toho nic není, co dělá; jen koukej, abys získával kluky dál, voni na to taky jednu kápnou, že mají jít s námi. Ze nejedíš v sobotu na osadu? Já také ne, poněvadž jsem stanař, a musím taky poslední rok oříádnout! Jestli to máš vydržet do konce roku? No, samozřejmě, co bys jiného dělal? A jestli jsi tramp? Možná víc než některej, kterej jezdit v sobotu na tramp, ale mezi týdnem se o trampy vůbec nestará. My celkem nepotřebujeme ty kluky, kteří jezdějí v sobotu ven, ale hlavně potřebujeme ty kluky, kteří se přičinují, aby získávali stále nové a nové kanjáry. Ahoj! šifra.

Do Jičína.

Děkujeme všem kamarádům za krásné přjetí. Ahoj a do padouří... Múra a Krupička, neutrálové.

Malý Joe z Terežína, ozvi se na adresu Lad. Dlapa, Břevnov, Pod Stacionem 4.

Kluci z „Lososího údolí“ a ze „Stormy River“!

Vodpuste, že sme tam 14. t. m. nepřišli. Dva z nás sou teď „šefik“ tak nemáme ani

floka a na kolech to nešlo. Se szlami v očech Osada „Běsi“ (dříve „Děti mlhavecůn ďálek“). Pádlovi polibek mezi voči.

Mládencům v Trnovanech a v Teplicích.

Poslední dobou se vyskytují jednotliví mládenci, kteří se vydávají za naši osadu. Tedy, pánové, dejte si dobrý pozor na naše kluky. U nás se zavádí boxinz a mohlo by se lehcé stát, že by se z vás někdo pyšně rozmláčenou dršťičkou. Osada „Bludných duší“.

Šakale Samotáři,

schůze vykonává, ale osada na spadnutí. Za osadu Santa Lucie Frank.

Osadě Alwater!

Slyšeli jsme vaše volání a přeco se ozýváme. Naši osadníci jsou mladá kam, a není divu, tedy i šerif. Uznali za dobrý, aby v osadě mohli někomu nadávat šerife a tomu osudu jsem se dostal do drápů. Ani si to nezasloužím toho jména, jsem ještě kluk a v T. O. V. bych nic nezmohl, musím se spokojit se svou mladou silou a bojovat jiným směrem. — Uf Uf —. V Radlicích mně najdeš podle nadávky „Pupí“ a podle bible jsem Jos. Marič, Husovka 49. Všem osadníkům a šer. Milovi Ahoj! Za „Ontario“ šerif Cassidy.

Rosle!

Přes to, že v tvém nařčení, že se na sebe neumíme dívat co by kamarádky, je mnoho pravdy, přeco s tebou nesouhlasím. Právě proto by byla dobrá taková slezina, abychom na ní odhodili naši nadutost, mohly řádně pochovat tyto „také trampky“, a nkázat našim klukům, že se na nás nesmí dívat jako na manekýnky a pod. stvoření, ale jako kamarády, kteří chtějí společně s nimi bojovat proti šnilé padourské morále! Ahoj!

Maja z Budvajsu.

Halo, Soňoro,

a všichni čundráčci na P. Rus (kromě brádnin), pamatujte si: Zádne, p. Dohvě (Zádne, Zadnoje, Dohvoje, Dolha). Je to na řece Borži, z Berehova 60 km směrem k polským hranicím, srdce celé P. Rusi. Cekám vás s otevřenou náručí, ale bohužel bez sviní kejty. Tu jsem vám konečně neshbil já, anobřz Hoban a ten si rád utahuje. (V Ostravě se na to vůbec trpí, my jsme si tam s Ovendym utáhli řemen.) Až se budete blížít, dejte rozhodně znát, protože po hustu nebýváám doma, obzvlášť ne v sobotu a v neděli a mohlo by se stát, že byste 3 noci a 2 dny nadávali na krásu naší obščinu. Co se týče tej chaty, tak vám prazrazuju, že žádnou nemám, ale že jich mám celkem sedmadvacet a když mě jednej vvhodí, vlezu do druhý. Taky není pravda, že mám 27 squaws, ale je pravda, že jsem měl jednu a té jsem dal po vzájemně dohodě dovolenou, takže zas vyju sám. Taky jsem si koupil kyrtaru, tak ať mě naučíte hrát! Tak do vidění a pozor na velikonoce!

Hlade.

Jsi dobrý kluk, nechci ti děkovat, ale doufám, že si svou věčnost projevím. Ze jsem dlouho nepsal, mělo podklad: vniřij poměry to kterých škoda začínat) itakudále, etc., usw. Co se týče toho čundru, jako loni ti napíšu dopis, jakmile si urovnám různé záležitosti.

Ovendy,

ďky za dopis, viz hořejší.

Kamaráde Filgasi z Ostravy

Jsi-li Vágus nebo jsi-li syn osady Hawai-Bíle Stíny a hraješ banjo? Před časem měl jsem pro tebe, Vazusi, dobré místo. Psal jsem na Hawai, ale nikdo se neozval. Pak slabě Ahoj z Rakouska, což bylo čitit hobanovštínou. Myslím si: buď místo má, nebo je v tom Rakousku opravdu. Pak skromně Ahoj ze Ženevy. Myslím si: buď si dělá Hoban blázný z něho nebo z nás. To první je dovoleno, to druhé je klamání vědomé ouřadů. Protož, kamaráde Filgasi, opětuju pozdrav a vstřeť aronj! Ahoj!

Vy kluci z našeho Podkrkonoší, ať vás známo nebo ne, Gandhi, Miltone, nestydo, Kozino, Hydiko, Nohejle, Tučňáku, Dane a ostatní, jejichž podpisy jsem nepřečet, mám radost, že jste se konečně scukli (bylo to rozmejšlení!) — lituju, že jsem nebyl s vámi a provolávám: hej rup! a držte se!

KDYŽ **KANADKY** TEDY OD VÝROBCE VESELÝHO

PRAHA — Jáma.

TRAMP a TRAMPSKÝ OBRANNÝ VÝBOR VELKÉ PRANY

pořádá

ve čtvrtek, 5. března
1931 ve velkém sále
Nár. domu v Karlíně

VŠETRAMPSKÝ VEČER.

V programu vystoupí:

**Eman Trojan a Jeho parta - Trampské písně
Trampská scéna.**

Od půl desáté tanec — Orig. Jazz.

Vstup Kč 6.—.

Začátek v 8 hod. večer.

Frak zakázán. Kamarádi, pokud kdo přijdete
v trampském, vezměte si střevíce, protože
hostinský nedovolí rejdit v kanadkách.

Zajistěte si včas vstupenky!

„TRAMP“.

— Ach bóže, ikal Aijechin, bóže, to je vostuda!
Taková vostuda!!

— Copa se ti stalo, broučku?

— Ale, óch, mám na krku přečin proti mravo-
počestnosti!

— ???

lord.

Polévku vždy na čundr si vezme,
aby byla dobrá, toho dbejte,
také uvařená na to tata
a tou je dršťková

„PERFEKTA“

BOHUSLAV NOVÁK, Praha-Karlín, Zahradní 7.
Telefon 294-14.

Zavzdychla si paní Pad'ourová na vej-
letě: „Ach, bože, jak je tady čistý a
svěží vzduch! To nechápu, proč nestavěj
velkoměsta raděj na venkově!“ lord.

— Co ten pán tam tolik láteří?

— Ale, to von prej našel v polfve chrousta.
No a von je to vegetarián. Figurka.

Zavadí o hospodu tramp Luňák.

— Pane barman, 1 pivko, a budu hned platit.

— Prosím, 2.50 Kč, pane tramp.

— Jak to, pane barmane, já jako od vašeho
fochu bych to mohl mít lacinější!

— Vy že jste od mého fochu, to teda pro vás
to stojí 1.20 Kč; nu a jste snad taky hostinský?

— To nejsem!

— Tak jste řezníkem?

— To nejsem!

— Tak, hergot kýbl, hnusnej trampe, čím teda
jste, když nejste řezník ani hostinský a říkáte, že
jste od fochu?

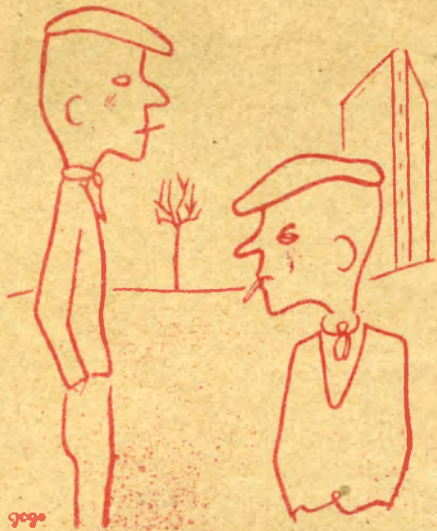
— Zlodějem, jako vy. Šerif „Holajs-Solajs“

— Člověče, seber tu špejii!

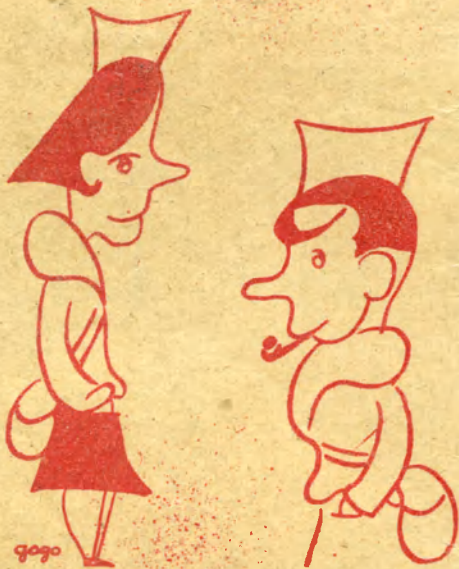
— Proč?

— Přikoupíš si k ní prase a máš itrnici.

Casidi.

— *kruci, tydle mrakodrapy sou ale blbej vynález. Sotva člověk vyleze nahoru, je poledne a aby lezl zase dolů k večeri.*

Poudá Teddy: „*Víš, jak se chytají velbloudi?*“

„*To nevím.*“

„*No, to se veme písek ze Sahary, přesype se řešetem a zbydou tam jen pyramidy a velbloudi.*“ **Redskm.**

Jeli dva trampové na motocyklu. Rychle, kvapně. Nahoru dolů, lítali spolu, až u jedny dědiny přejeli Voříška.

— Šmarjá, Franto, lek se ten první, takovou škodu a já nemám peníze! Kdyby něco — zatáhneš to?

— Jéje!

Franta je dobrák. Zatáh.

Do příkopu.

lord.

Poudá Ferry: „*Víš, co by byl zázrak? Dyby sklenice, která je nalitá, začla zpívat.*“ **Redskin.**

L u d y: „Šeriféé, Bogo mi nafackováál...“

B o g o: „To není pravda, dyk já tu vůbec nebyl.“

L u d y: „Nelži, dyt...“

B o g o: „Drž hubu, pitomče, nebo ti hodím eště jednu.“ **Morgan ze Seamewu.**

Pan Dugas psal řezníkovi o maso. A sice takhle:

„*Pane Kopeckej, soa tak dobrej a pošlou mi pět kilo masa*

s úctou P. Dugas, ale kovězi!“

Jote.

Přijde ke mně Morgan a poudá: „sím tě, dej mi Zóru.“

„Budiž.“

„Pánbůh ti to tisíckrát vynahradí,“ šveholí. Za chvíli přijde zase a poudá: „Heleď, dyž ti to Pánbůh tisíckrát vynahradí, to budeš mít tisíc Zorek. Tak sem navai eště deset!“ **Redskin ze Seamewu.**

14. březen 1931 světová událost!

Mohutná poslední slezinka TOV-Severu dala návrh, aby 14. března 1931 byla uspořádána velká slezina co by jarní. Místo: Hostinec Macák, Dubice nad Labem (na kopci nad Zálezlemi). Zatopeno bude, voda, limonáda atd. k dispozici. Krmení ryb hned z dubického kostelíčku do Labe a jiné zábavy.

Zveme: Pražské kluky, redakci „Trampa“ (mohou přijet busem), muzikanty, kteří hráli 20. prosince v Hostomíciích na večírku os. Hawai, a všechny trampy ze severu, jihu, východu, zách-západu.

Vydán přísný „ukas“, že každá vosada musí připravit jedno vystoupení, kluci, proto se čííte pilněééé a neomylněééé.

Hahoj, hahoj, všichni na první jarní severskou slezinu 14. března t. r.

TOV-Sever.

Adresa: TOV-Sever, poste restante, Duchcov.